

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoPr/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415218745
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4415218745.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Obec Michal nad Žitavou, so sídlom 941 61 Michal nad Žitavou 160, IČO: 00 309 095, zastúpeného: ADVOKÁT JUDr. PETER TIMKO spol. s r.o., so sídlom Štefánikova trieda 6, 949 01 Nitra, IČO: 50 528 874, proti žalovanej: B. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX U. nad K. XX, o zaplatenie sumy 6.916 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. marca 2017 č.k. 4Cpr/2/2015-451, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti **m e n í** tak, že žalobu zamietla.

Žalovaná má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.851,53 eura s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 20.04.2015 do zaplatenia do troch dní po právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu v rozsahu 70 %. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 100 ods. 1, § 101, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1, § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, 4, 7, 9 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest v znení účinnom od 01.06.2011 do 31.12.2015.

1.2. Súd prvej inštancie mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaná vykonávala u žalobcu funkciu starostu počas obdobia rokov 2010 až 2014. Keďže žalobca je obec s počtom obyvateľov od 501 do 1000, žalovanej prináležal v zmysle zákona č. 253/1994 Z.z. plat vo výške 1,65-násobku súčiny priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslennej na základe údajov Štatistického úradu SR za predchádzajúci kalendárny rok. Takto žalovanej prináležal za rok 2011 základný plat vo výške 1.269 eur, za rok 2012 základný plat vo výške 1.297 eur, za rok 2013 základný plat vo výške 1.329 eur a za rok 2014 základný plat vo výške 1.360 eur. Obecné zastupiteľstvo uznesením č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 schválilo zvýšenie platu starostu o 20 % na sumu 1.523 eur počnúc od 01.07.2011. Následne žalovaná ako starosta obce poberala takýto zvýšený plat. Na 24. mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 25.08.2014 uznesením č. 24/2014 bol plat žalovanej určený v základnej sadzbe podľa § 3 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. s navýšením 0 %. Žalovanej bol vyplatený navýšený plat v hrubom za obdobie od 01.06.2011 do 31.12.2011 vo výške 7 x po 1.523 eur, za rok 2012 vo výške 12 x po 1.557 eur, za rok 2013 vo výške 12 x po 1.595 eur a za obdobie od 01.01.2014 do 31.07.2014 vo výške 7 x po 1.632 eur. Za obdobie od 01.06.2012 do 31.07.2014 bol žalovanej vyplatený príplatok 20 % zo základného platu spolu vo výške 6.916 eur, v čistom spolu vo výške 4.851,53 eura.

1.3. Súd prvej inštancie sa zaoberal námietkou premlčania uplatnenou žalovanou a zistil, že žalobca sa dozvedel o tom, že žalovanej bol bez právneho titulu vyplatený príplatok k platu najskôr až na mimoriadnom zasadnutí obecného zastupiteľstva dňa 25.08.2014. Vyslovil názor, že subjektívna a objektívna premlčacia lehota na uplatnenie vydania bezdôvodného obohatenia začala plynúť týmto dňom a uplynula najneskôr do dvoch rokov po tomto dátume dňa 25.08.2016. Keďže žalobca si uplatnil nárok na vrátenie časti prijatého platu dňom 18.09.2015 k premlčaniu jeho nároku nedošlo.

1.4. S poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. mal zato, že minimálne v júni 2012 malo obecné zastupiteľstvo opätovne prerokovať plat starostu, k čomu však do 25.08.2014 nedošlo. Keďže žalobca tvrdil, že nemohol žalovanej vyplácať plat v nezmenenej výške spolu s príplatkom bez toho, aby o výške tohto platu obecné zastupiteľstvo rozhodlo každý rok, a žalovaná tvrdila, že otázka príplatku k platu starostu bola vyriešená tým, že obecné zastupiteľstvo schválilo starostovi od 01.06.2011 zvýšenie k základnému platu, čo trvalo až do 01.09.2014, kým obecné zastupiteľstvo rozhodlo o zvýšení príplatku o 0 %, zaoberal sa otázkou výkladu ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. Vzhľadom na to, že zákon striktno upravoval podmienku na priznanie príplatku k platu starostu jeho každoročným prerokovaním v obecnom zastupiteľstve, nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej, podľa ktorej jednorazové rozhodnutie o zvýšení platu platí až do odvolania. Ak by táto námietka bola správna, prečo by zákonodarca viazal zvýšenie platu starostu na jeho každoročné prerokovanie obecným zastupiteľstvom. Týmto výkladom ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. dospel k záveru, že žalovanej na základe uznesenia obecného zastupiteľstva č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 patrilo zvýšenie základného platu o 20 % len jeden rok od 01.06.2011 do 31.05.2012 a od 01.06.2012 patrilo žalovanej len základný plat starostu bez zvýšenia. Pokiaľ žalovaná poberala základný plat zvýšený o 20 % aj za obdobie od 01.06.2012 do 31.07.2014 bezdôvodne sa tým na úkor žalobcu obohatila. Preto priznal žalobcovi sumu 4.851,53 eura ako čistú sumu príplatku 20 % vyplateného žalovanej od 01.06.2012 do 31.07.2014 spolu so zákonným úrokom z omeškania odo dňa 20.04.2015, od uplatnenia v žalobe, do zaplatenia. Žalobu zamietol v sume 2.064,47 eura pozostávajúcej z dane a odvodov, ktoré boli žalovanej z priznaného príplatku strhnuté a teda ich nedostala.

1.4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a v konaní čiastočne úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v rozsahu jeho procesného úspechu 70 %.

2. Žalovaná podala v zákonnej lehote odvolanie a žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietne. Žiadala priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Dôvodila, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázala na vykonané dokazovanie a tvrdila, že obecné zastupiteľstvo uznesením č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 rozhodlo o zvýšení jej základného platu o 20 % v súlade s § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. a dňa 25.08.2014 o znížení príplatku na 0 %. Namietala, že súd prvej inštancie nerozlišoval medzi prerokovaním a rozhodnutím. V zákone neexistovala povinnosť každoročne rozhodnúť o plate a nevádzala sa v ňom, že v prípade neprerokovania platu platí, že príplatok je 0 %. Príplatok 0 % patrí starostovi iba vtedy, ak sa o plate nerozhodlo, čo nebol tento prípad. Obecné zastupiteľstvo vykonalo svoju právomoc podľa zákona o obecnom zriadení a zákona o platových pomeroch a dvakrát rozhodovalo o navýšovaní, prvýkrát o 20 % a v auguste 2014 s účinnosťou od 01.09.2014 o 0 %. Obe uznesenia sú platné. V súlade s uzneseniami obecného zastupiteľstva platilo pre jej plat navýšenie o 20 % od 01.06.2011 do 01.09.2014. K premlčaniu uviedla, že lehota na premlčanie nároku na uplatnenie práva z bezdôvodného obohatenia plynie od okamihu, kedy k nemu došlo a vedelo sa o ňom, teda od vyplatenia príplatku, a nie od 25.08.2014.

3. Žalobca sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že zastáva iný výklad zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom v júni 2011, a to, že obecné zastupiteľstvo musí aspoň raz ročne nanovo schváliť výšku fakultatívneho príplatku k platu starostu, inak po uplynutí roka neprislúcha pôvodne schválený príplatok. Tvrdil, že odseky 2, 3 a 4 § 4 platového zákona treba vykladať vo vzájomnej súvislosti a ich motívom bolo, aby obecné zastupiteľstvo aspoň raz ročne nanovo určilo starostovi výšku fakultatívnej zložky platu. Odsek 4 výslovne povoľáva obecné zastupiteľstvo prerokovať a prerokovanie znamená cieľavedomý proces, ktorého výsledkom má byť vôľa obecného zastupiteľstva k otázke ďalšieho trvania príplatku, vyjadrená v textácii príslušného uznesenia. Ak takýto proces nenastane, platí záver, že starosta neprijíma príplatok legálne, a ak sa tak stane, musí ho vrátiť. Časovo neobmedzené účinky schválenia fakultatívneho príplatku sú v rozpore s potrebou každoročnej kontroly kvalitatívnych parametrov práce starostu. Navyše doposiaľ neposudzovaným aspektom je nesúlad uznesenia obecného zastupiteľstva zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011, ktorým mal byť žalovanej schválený príplatok k platu v sadzbe 20 %, so zákonom. Tvrdil, že v textovom prepise schváleného uznesenia ani v textovom návrhu na uznesenie sa

nenachádza údaj o schválenom príplatku v presnej výške v eurách tak, ako to záväzne ukladal § 4 ods. 9 platového zákona. Tento nesúlad uznesenia zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011 s platovým zákonom zakladá absolútnu neplatnosť uznesenia. K plynutiu subjektívnej a objektívnej premlčacej doby poukázal na to, že v určitom časovom období bola žalovaná, ako povinná z bezdôvodného obohatenia, zároveň starostkou žalobcu, ako oprávneného z bezdôvodného obohatenia, preto subjektívna premlčacia doba nemohla plynúť kým funkciu starostky vykonávala žalovaná. Súčasný starosta zložil sľub a prevzal funkciu dňa 14.12.2014 a od tohto dňa začala plynúť subjektívna premlčacia doba. Objektívna premlčacia doba bola v danej veci 10-ročná, keďže žalovaná bola starostka žalobcu, z čoho plynú legitímne očakávania znalosti platového zákona a jeho dodržiavania. Žalovaná osobne spracúvala program obecného zastupiteľstva a minimálne vo forme nepriameho úmyslu postupovala tak, aby sa otázka príplatku k základnému platu nestala predmetom rokovania. Uplatnenie 3-ročnej objektívnej premlčacej doby by spôsobilo extrémnu nevýhodu pre žalobcu, keďže žalovaná bola jediným štatutárom subjektu, na úkor ktorého nastalo bezdôvodné obohatenie.

4. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 09.08.2017 k vyjadreniu žalobcu uviedla, že na podanom odvolaní trvá a vyjadrenie žalobcu je nesprávne, nedôvodné a účelové. Poukázala na dôvodovú správu k novele zákona č. 253/1994 Z.z., podľa ktorej k novele bolo pristúpené z dôvodu dezinterpretácii sporného ustanovenia o prerokovaní platu starostu raz ročne. Zastupiteľstvo má podľa zákona č. 369/1990 Z.z. právo kedykoľvek zvoliť zasadnutie a je jediné oprávnené rozhodovať o programe s právom program schvaľovať. To potvrdzuje uznesenie č. 24/2014, ktoré s účinnosťou od 01.09.2014 znižuje navýšenie platu na 0 %, preto do času jeho prijatia muselo byť navýšenie vyššie ako 0 %.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 13.03.2018 zotrval na svojej argumentácii uvedenej vo vyjadrení k odvolaniu. Tvrdil, že dôvodová správa k návrhu novely platového zákona, ktorú spravovali predkladatelia, neuvádza nič k problematike § 4 platového zákona. K zníženiu príplatku uznesením č. 24/2014 došlo len z dôvodu právnej opatrnosti. Zopakoval, že uznesenie č. 3/2011 má formálnu vadu. V textovom prepise schváleného uznesenia ani v textovom návrhu na uznesenie sa nenachádza údaj o schválenom príplatku v presnej výške v eurách tak, ako to záväzne ukladal § 4 ods. 9 platového zákona a tento nesúlad uznesenia zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011 s platovým zákonom zakladá absolútnu neplatnosť uznesenia.

6. Odvolací súd rozhodol o odvolaní žalovanej prvý krát rozsudkom zo dňa 18. júla 2018 č.k. 25CoPr/6/2017-494, ktorým zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti tak, že žalobu zamietol. Pritom vyslovil záväzný právny názor, podľa ktorého pokiaľ počas pôsobenia vo funkcii starostu obce bolo prijaté rozhodnutie obecného zastupiteľstva o danosti nároku starostu na vyšší ako základný plat (§ 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z.), zostáva tento nárok legitímnym až do nového rozhodnutia obecného zastupiteľstva o určení iného zvýšenia (vyššieho, nižšieho alebo aj nulového). Na tom nič nemení ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, ktoré stanovovalo možnosť obecného zastupiteľstva plat starostu raz ročne prerokovať. Prerokovanie platu starostu nie je rozhodnutím o určení platu starostu, a preto nemá žiadny vplyv na jeho výšku.

7. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR, ako súd dovolací, uznesením zo dňa 28. mája 2020 sp.zn. 2 Cdo 114/2019 rozsudok Krajského súdu v Nitre z 18. júla 2018 sp.zn. 25CoPr/6/2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že odvolací súd vyslovil právny názor v bode 12.2. svojho rozhodnutia bez toho, aby bolo v odôvodnení jednoznačne a presvedčivo vysvetlené, akú a prečo práve túto metódu výkladu ustanovenia právneho predpisu odvolací súd použil, aké argumenty ho viedli k tomu, že sa priklonil k uvedenému riešeniu bez použitia ďalších spôsobov výkladu (napr. systematického, teleologického, historického, či tzv. logického výkladu), pričom použitie každej konkrétnej výkladovej metódy musí byť vždy dostatočne a presvedčivo zdôvodnené a vyargumentované (IV. ÚS 214/04, tiež rozhodnutie najvyššieho súdu sp.zn. 6Sžo/172/2015). Dovolací súd poukázal, že v danej veci si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 6.916 eur s príslušenstvom, ktorá suma bola žalovanej vyplatená za obdobie od 1. júna 2011 do 31. júla 2014 na základe uznesenia obecného zastupiteľstva žalobcu zo dňa 16. júna 2011 o zvýšení základného platu žalovanej o 20 %. Posúdenie predmetného uznesenia obecného zastupiteľstva súdom malo význam pre rozhodnutie v danej veci. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa uvedeným posúdením nezaoberal, neodpovedal na otázku, či obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 16. júna 2011 uznesením č. 3/2011 platne rozhodlo o zvýšení platu žalovanej, najmä so zreteľom na platový zákon a jeho požiadavky

na prijatie takéhoto rozhodnutia obecného zastupiteľstva žalobcu, hoci podľa dovolateľa predmetné uznesenie obecného zastupiteľstva je zjavne nesúladne s kogentným ustanovením § 4 ods. 9 platového zákona s následkom jeho absolútnej neplatnosti, ktorá pôsobí ex lege a odvolací súd mal povinnosť na ňu prihliadať ex offa. Jeho rozhodnutie je z tohto dôvodu nedostatočné a nepreskúmateľné. Keďže odvolací súd v rámci argumentácie uvedenej v odôvodnení rozhodnutia nedal odpoveď na vyššie uvádzanú otázku, hoci mohla mať eventúálne podstatný vplyv na rozhodnutie, odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu tak nie je dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 18.08.2020 zhrnul argumentáciu dovolacieho súdu a uviedol, že v celom rozsahu zotrúva na argumentácii v žalobe, v prvoinštančnom vyjadrení z 29.09.2016, v odvolacom vyjadrení z 17.07.2017, v odvolacej replike z 13.03.2018, v dovolaní z 20.10.2018 a ústnych prednesoch počas súdnych pojednávaní. Zopakoval svoju argumentáciu k výkladu ustanovení § 4 ods. 2 až § 4 ods. 4 platového zákona, s dôrazom na periodickú kontrolu kvalitatívnych parametrov práce starostu, ochranu verejného záujmu, hospodárnosť nakladania s peniazmi obecného rozpočtu a špecifické postavenie obce ako právnickej osoby sui generis. Zopakoval aj svoje tvrdenie, podľa ktorého platové uznesenie odporuje kogentnej právnej úprave, čo zakladá jeho absolútnu neplatnosť. Tvrdil, že význam obligatórneho údaja vyjadreného konkrétnou sumou spočíva v odstránení rizika interpretačnej nejasnosti a právnej istoty v otázke, o akú sumu vlastne dochádza k zvýšeniu základného platu starostu, keďže príplatok je viazaný na priemernú mzdu zamestnanca v národnom hospodárstve. Zopakoval aj svoju predchádzajúcu argumentáciu k námietke premičania. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom I. výroku a v III. výroku o priznaní náhrady trov prvoinštančného konania potvrdil a priznal mu náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

9. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 11.09.2020 zopakovala, že prejednanie nie je rozhodnutie a tvrdila, že iba to je premetom prejednania obecným zastupiteľstvom, čo tento orgán schváli. Rozhodnutie o percentuálnom navýšení platu starostu je platné, dokiaľ nie je zrušené iným rozhodnutím zastupiteľstva. Žalobca v žalobe akceptoval navýšenie jej základného platu od 01.06.2011 podľa pôvodného uznesenia, v ostatnom podaní tvrdil, že uznesenie neplatilo vôbec. Zotrúva na svojich doterajších prednesoch a podaniach a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietne.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 05.12.2020 uviedol, že na každé uznesenie obecného zastupiteľstva sa hľadí, ako na platné až do času, kým súdy vyslovia záver o jeho neplatnosti. Tvrdil, že žalovaná nepredniesla žiadne vecné argumenty k ním prezentovanej metóde teleologickej interpretácie normatívneho textu a k námietke, že sporné uznesenie neobsahuje obligatórne zákonné náležitosti. Otázku, kto mal alebo mohol predložiť niečo na rokovanie obecného zastupiteľstva, považoval za irelevantnú.

11. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), vec opätovne prejednal na nariadenom pojednávaní (§ 383 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 CSP zmenil.

12. Civilný sporový poriadok, ktorý bol prijatý zákonom č. 160/2015 Z.z. a nadobudol účinnosť 01.07.2016, vychádza z princípu aplikácie procesných noriem v ňom obsiahnutých na všetky konania, teda aj na tie, ktoré boli začaté pred dňom jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

14. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplata sumy 6.916 eur tvrdiac, že od 01.06.2012 žalovaná nemala na zvýšenie základného platu nárok z dôvodu, že obecné zastupiteľstvo jeden rok od zvýšenia základného platu žalovanej neprerokovalo žiadne záležitosti spojené s jej platovými pomermi. Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Súd prvej inštancie žalobe v časti o zaplata sumy 4.851,53 eura s úrokom z omeškania vyhovel. V ostatnej časti o zaplata sumy 2.064,47 eura opätovne s príslušenstvom žalobu zamietol. Rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcej časti napadla odvolaním

žalovaná, preto je uvedená časť a výrok o trovách konania, ako výrok závislý, predmetom skúmania odvolacím súdom.

15. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, starostovi obce patrí plat, ktorý je súčinom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok a násobku podľa § 4 ods. 1 alebo násobku podľa § 4 ods. 7. Plat sa zaokrúhľuje na celé euro nahor.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, starostovia sa na účely § 3 ods. 1 zaraďujú do deviatich platových skupín podľa počtu obyvateľov obce alebo mesta a násobky sa im ustanovujú takto:

1.	do	500 obyvateľov	1,49-násobok
2.	od 501 do	1 000 obyvateľov	1,65-násobok
3.	od 1 001 do	3 000 obyvateľov	1,98-násobok
4.	od 3 001 do	5 000 obyvateľov	2,17-násobok
5.	od 5 001 do	10 000 obyvateľov	2,34-násobok
6.	od 10 001 do	20 000 obyvateľov	2,53-násobok
7.	od 20 001 do	50 000 obyvateľov	2,89-násobok
8.	od 50 001 do	100 000 obyvateľov	3,19-násobok
9.	nad	100 000 obyvateľov	3,58-násobok

17. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, plat starostu nemôže byť nižší, ako je ustanovené v § 3 ods. 1. Obecné zastupiteľstvo môže tento plat rozhodnutím zvýšiť až o 70%.

18. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, ak obecné zastupiteľstvo nerozhodne o plate starostu podľa tohto zákona, patrí starostovi plat podľa § 3 ods. 1.

19. Podľa § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest (v znení účinnom do 31.12.2015), obecné zastupiteľstvo plat starostu opätovne raz ročne prerokuje.

20. Podľa § 4 ods. 9 zákona č. 253/1994 Z.z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest, (v znení účinnom do 31.12.2015), plat starostu odsúhlasený obecným zastupiteľstvom podľa § 3 ods. 1 alebo podľa odseku 2 musí byť v zápisnici zo zasadnutia obecného zastupiteľstva uvedený v presnej výške stanovenej v eurách.

21. Odvolací súd posudzujúc prejednávajúcu vec z hľadiska citovaných zákonných ustanovení na nariadenom pojednávaní zopakoval dokazovanie oboznámením sa s obsahom listín: zápisnica č. 3/2011 z 3. riadneho zasadnutia obecného zastupiteľstva U. konaného dňa 16.06.2011 bod 5, pozvánka, prezenčná listina z 3. zasadnutia obecného zastupiteľstva konaného dňa 16.06.2011, návrh na plat starostu obce U. zo dňa 16.06.2011 - príloha 5, dôvodová správa k návrhu na plat starostu obce U. nad K. - príloha 4 a prepis uznesenia č. 3/2011. Z takto opakovaného dokazovania vyplynulo, že dňa 16.06.2011 o 18 hod. sa konalo 3. riadne zasadnutie obecného zastupiteľstva žalobcu v kultúrnom dome U. nad K., ktorého sa zúčastnili žalovaná, ako starostka, sedem poslancov obecného zastupiteľstva, kontrolór obce, zapisovateľka a tri ďalšie osoby, ako ostatní prítomní. Obecné zastupiteľstvo bolo uznášaniaschopné. Poslanci prerokovali a schválili dôvodovú správu k návrhu platu starostky (príloha 4 a 5). Podľa prílohy 4. zápisnice (dôvodová správa k návrhu na plat starostu obce U.) bol základný plat starostky vypočítaný v sume 1.269 eur a návrh na zvýšenie platu bol o 20 % v sume 254 eur. Podľa prílohy 5. zápisnice (návrh na plat starostu obce U. nad K. zo dňa 16.06.2011) bol predložený návrh na prijatie uznesenia, podľa ktorého obecné zastupiteľstvo schvaľuje plat starostu s účinnosťou od 01.06.2011 a) podľa § 3 ods. 1 zákona č. 353/1994 Z.z. 1.269 eur a b) podľa § 4 ods. 2 zákona č. 353/1994 Z.z. zvýšený o 20 %. V prepise prijatého uznesenia zo zasadnutia obecného zastupiteľstva bol uvedený schválený plat starostke obce vo výške 1.523 eur.

22. Žalovaná sa na odvolacom pojednávaní nezúčastnila, podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 24.05.2021 svoju neúčasť ospravedlnila a odročenie pojednávania nežiadala. Zároveň stručne zopakovala svoju doterajšiu argumentáciu a žiadala, aby odvolací súd, v súlade s rozhodnutím Najvyššieho súdu SR, rozšíril odôvodnenie a svoj pôvodný výrok potvrdil.

23. Právny zástupca žalobcu na odvolacom pojednávaní uviedol, že ďalšie smerovanie odvolacieho konania vytýčil dovolací súd, ktorý poukázal, že sa treba zaoberať v prvom rade otázkou, aký je výklad § 4 platového zákona. K tomu poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 18.08.2020 bod 12. Tvrdil, že fakultatívna zložka platu starostu by mala byť predmetom verejnej kontroly, keďže ide o vec verejnú. § 4 platového zákona nebol naformulovaný korektným spôsobom, preto apeloval, aby odvolací súd zasiahol sudcovskou tvorbou práva a vykonal jeho teleologický výklad, či jeho zmyslom a účelom bolo, že plat starostu mal podliehať verejnej kontrole raz ročne, keďže obec je platená z verejných zdrojov. K svojej argumentácii, podľa ktorej uznesenie z júna 2011 nebol naformulované tak, ako to ukladal § 4 ods. 9 platového zákona, uviedol, že to má za následok, že žalovanej nebol uznesením obecného zastupiteľstva priznaný príplatok k základnému platu. Na záver odkázal na všetky svoje doterajšie písomné a ústne vyjadrenia a argumenty prednesené na odvolacom pojednávaní. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a III. výroku ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

24.1. Opakovaným dokazovaním odvolací súd zistil, že uznesením obecného zastupiteľstva č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 bol schválený plat žalovanej v sume 1.523 eur, ktorá pozostávala zo základného platu starostu stanoveného zákonom v § 3 ods. 1 v sume 1.269 eur a zo schváleného zvýšenia základného platu o 20 % v sume 254 eur ($1269 + 254 = 1523$). Uznesenie bolo prijaté na základe predložených podkladov, z ktorých jednoznačne vyplýva správnosť výpočtu základného platu starostky v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 a 4 ods. 1 zákona č. 353/1994 Z.z. Obecné zastupiteľstvo rozhodlo o zvýšení základného platu starostky o 20 % a schválilo aj presný výpočet základného platu starostky v eurách a presný výpočet zvýšenia základného platu v eurách, čo vyplýva z podkladov, ktoré boli poslancami prerokované na zasadnutí obecného zastupiteľstva a o ktorých schválení hlasovali podľa zápisnice v bode 5 (č.l. 365). Okruh skutočností, ktoré boli predmetom hlasovania bol daný prílohami 4. a 5. zápisnice (č.l. 371 a č.l. 372) preloženými do spisu žalobcom.

24.2. Podľa názoru odvolacieho súdu na uvedenom nič nemení skutočnosť, že prepis uznesenia (č.l. 382) obsahuje len údaj o schválenom plate žalovanej v eurách spolu. Obsah rokovania obecného zastupiteľstva bol totiž zachytený v zápisnici, ktorá sa odvoláva na prílohy 4. a 5. a obecné zastupiteľstvo prijalo uznesenie, že dôvodovú správu k návrhu platu starostky (prílohy 4. a 5.) jednohlasne schvaľuje. Z uvedeného vyplýva, že poslanci obecného zastupiteľstva hlasovali o plate starostky na základe príloh 4. a 5. zápisnice, ktoré schválili a z ktorých vyplývajú schvaľované skutočnosti zodpovedajúce ustanoveniu § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 a 9 zákona č. 253/1994 Z.z. Zo zápisnice vyplýva aj výsledok hlasovania, podľa ktorého za prijatie tohto uznesenia hlasovalo 7 poslancov, proti nebol nikto a nikto sa nezdržal hlasovania. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej namietal, že doposiaľ neposudzovaným aspektom, ktorý zakladá dôvodnosť žaloby vo vyhovujúcej časti, je nesúlad uznesenia obecného zastupiteľstva zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011 s platovým zákonom a tvrdil, že v textovom prepise schváleného uznesenia (bod 5. zápisnice) ani v textovom návrhu na uznesenie sa nenachádza údaj o schválenom príplatku v presnej výške stanovenej v eurách tak, ako to záväzne ukladal § 4 ods. 9 platového zákona. Z dokazovania zopakovaného na pojednávaní odvolacieho súdu vyplýva, že uvedená námietka žalobcu nebola dôvodná. Poslanci žalobcu pri rozhodovaní o plate žalovanej dňa 16.06.2011 postupovali v súlade s ustanoveniami § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, 2 a 9 zákona č. 253/1994 Z.z. Uznesením č. 3/2011 rozhodli o zvýšení základného platu žalovanej o 20 %, schválili základný plat žalovanej v eurách aj zvýšenie základného platu v eurách. V prepise uznesenia je výsledok hlasovania zachytený tak, že jednoznačne nie je zhodný s predmetom hlasovania (prílohy 4. a 5) a hoci návrh uznesenia neobsahuje vypočítanú sumu 20 %-ného zvýšenia platu (príloha 4.), dôvodová správa k návrhu na plat starostu, ktorá bola schválená obecným zastupiteľstvom, túto sumu obsahuje (príloha 5.). Keďže poslanci obecného zastupiteľstva hlasovali o schválení oboch príloh (4. a 5.), je zrejmé, že prijali uznesenie vo vzťahu nielen k zvýšeniu základného platu starostky o 20 %, ale aj vo vzťahu k jeho vyjadreniu presnou sumou v eurách. Tým naplnili požiadavku ustanovenia § 4 ods. 2 ako aj § 4 ods. 9 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.1995, podľa ktorého plat starostu odsúhlasený obecným zastupiteľstvom podľa § 3 ods. 1 alebo podľa odseku 2 musí byť v zápisnici zo zasadnutia obecného zastupiteľstva uvedený v presnej výške stanovenej v eurách, keďže je zrejmé, že prílohy tvoria neoddeliteľnú súčasť zápisnice a zápisnica s prílohami bola žalobcom predložená ako jeden celok. Na základe zopakovaným

dokazovaním zistených skutočností a ich právneho vyhodnotenia odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie obecného zastupiteľstva žalobcu zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011 je platné.

25. Odvolací preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej vyhovujúcej časti a dospel k záveru, že v tejto časti je jeho rozhodnutie nesprávne, založené na nesprávnom právnom posúdení veci. Z hľadiska skutkového stavu mal súd prvej inštancie preukázané, že žalovaná vykonávala funkciu starostky u žalobcu počas obdobia rokov 2010 až 2014. Obecné zastupiteľstvo uznesením č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 schválilo zvýšenie základného platu žalovanej vo funkcii starostky o 20 % podľa § 4 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z. počnúc od 01.06.2011. S poukazom na § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. mal zato, že minimálne v júni 2012 malo obecné zastupiteľstvo opätovne prerokovať plat žalovanej, k čomu však do 25.08.2014 nedošlo. Dospel k právnomu záveru, že zákon striktno upravoval podmienku na priznanie príplatku k platu starostu jeho každoročným prerokovaním v obecnom zastupiteľstve. Preto nepovažoval za dôvodnú námietku žalovanej, podľa ktorej jednorazové rozhodnutie o zvýšení platu platí až do odvolania. Na základe takéhoto výkladu ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. dospel k záveru, že žalovanej na základe uznesenia obecného zastupiteľstva č. 3/2011 zo dňa 16.06.2011 patrilo zvýšenie základného platu o 20 % len jeden rok od 01.06.2011 do 31.05.2012 a od 01.06.2012 patrilo žalovanej len základný plat starostu bez zvýšenia. Pokiaľ žalovaná poberala základný plat zvýšený o 20 % aj za obdobie od 01.06.2012 do 31.07.2014 bezdôvodne sa tým na úkor žalobcu obohatila. Odvolací súd sa s uvedeným právnym posúdením uplatneného nároku súdom prvej inštancie nestotožňuje.

26. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Na základe toho dospeje k záveru, či sa právo prizná alebo neprizná. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

27.1. Zo zákona o obecnom zriadení vyplýva, že plat starostu podľa zákona č. 253/1994 Z.z. určuje obecné zastupiteľstvo (§ 11 ods. 4 písm. i) zákona č. 369/1990 Zb.) Určený plat nemôže byť nižší ako plat uvedený v § 3 ods. 1 zákona č. 253/1994 Z.z., ktorý stanovuje dolnú hranicu platu starostu obce, ako minimálnu výšku platu danú súčinom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu SR za predchádzajúci kalendárny rok a príslušného násobku v závislosti od počtu obyvateľov obce. Zároveň zákon č. 253/1994 Z.z. stanovuje aj hornú hranicu platu starostu tak, že dáva obecnému zastupiteľstvu oprávnenie rozhodnúť o zvýšení takto určeného platu starostu až o 70 % (§ 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 30.11.2018). Tým je daný priestor pre ocenenie práce starostov za spravovanie obce, hospodárenie s majetkom obce alebo za iný prínos pre obec pri výkone funkcie starostu obce. Obecné zastupiteľstvo nie je pri rozhodovaní o zvýšení platu starostu obmedzené ani z hľadiska času, ani z hľadiska frekvencie. Určené zvýšenie platu starostu nebráni následnému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva o určení vyššieho zvýšenia (najviac o 70 %, od 01.12.2018 najviac o 60 %) alebo o určení nižšieho zvýšenia až na základný plat. Z uvedeného, aplikáciou teleologického výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z., vyplýva, že oprávnenie obecného zastupiteľstva určovať plat starostu rozhodnutím je potrebné chápať ako oprávnenie rozhodnúť o zvýšení platu starostu nad základný plat stanovený zákonom, pričom obecné zastupiteľstvo môže počas trvania volebného obdobia starostu kedykoľvek rozhodnúť o inom zvýšení základného platu starostu, či už vyššom až o 70 % (teraz o 60 %) základného platu stanoveného zákonom, alebo nižšom až po 0 % základného platu. V tomto smere nebolo sporné, že obecné zastupiteľstvo o zvýšení základného platu starostky o 20 % rozhodlo podľa ustanovenia § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. uznesením č. 3/2011. Sporné bolo, či podľa tohto rozhodnutia patrilo žalovanej zvýšený plat až do nového rozhodnutia obecného zastupiteľstva, alebo či po uplynutí jedného roka od rozhodnutia obecného zastupiteľstva patrilo žalovanej iba základný plat podľa § 3 ods. 1 uvedeného zákona. Spornosť mala vyplývať zo skutočnosti, že obecné zastupiteľstvo žalobcu plat starostky každoročne neprerokovalo podľa § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015. V súvislosti s tým bolo rozhodujúce právne posúdenie ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. z hľadiska toho, či ide o ustanovenie, ktoré, stanovuje povinný (ročný) interval rozhodovania o plati starostu obce.

27.2. Ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.1995 stanovovalo, že obecné zastupiteľstvo plat starostu opätovne raz ročne prerokuje. Podľa názoru odvolacieho súdu

povinnosť obecného zastupiteľstva stanovená v citovanom ustanovení nezahŕňala povinnosť opätovne rozhodnúť o zvýšení (znížení) platu starostu na ďalší rok, keďže rozhodovanie o zvýšení platu starostu v relevantnom čase (do 31.12.2015) upravovalo, a v súčasnosti aj upravuje, iné ustanovenie zákona, a to § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. Z uvedeného dôvodu prerokovanie platu starostu podľa § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z., v znení účinnom do 31.12.2015, nebolo, ani v čase jeho účinnosti, rozhodnutím o určení platu starostu a nemalo žiadny vplyv na zvýšenie základného platu starostu o príslušné percento. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že základný plat starostu v konkrétnom kalendárnom roku sa odvíja od priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve vyčíslenej na základe údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky za predchádzajúci kalendárny rok a zaradenia do platovej skupiny podľa počtu obyvateľov. Preto každoročne dochádza k zmene konkrétnej výšky (sumy) základného platu starostu, a zároveň logicky aj k zmene konkrétnej sumy obecným zastupiteľstvom zvýšeného platu starostu, v danej veci o 20 %, súvislosti so zmenou priemernej mesačnej mzdy v národnom hospodárstve. Hoci štatistické údaje o výške priemernej mzdy v národnom hospodárstve za predchádzajúci rok sú dostupné až niekoľko mesiacov po skončení kalendárneho roka, starostovi patrí novovypočítaný plat s účinnosťou od 1. januára aktuálneho kalendárneho roka, nie od uplynutia jedného roka od rozhodnutia obecného zastupiteľstva, ako to tvrdil žalobca, s ktorým tvrdením sa stotožnil aj súd prvej inštancie. Podľa právneho názoru odvolacieho súdu zmyslom ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015 bolo, aby plat starostu v každom kalendárnom roku (jeho konkrétna vypočítaná suma), bol v súlade s ustanoveniami zákona č. 253/1994 Z.z. (§ 3 ods. 1 a § 4. ods. 1) a zároveň v súlade s rozhodnutím obecného zastupiteľstva o zvýšení základného platu starostu podľa § 4 ods. 2 druhá veta. Predmetom prerokovania obecným zastupiteľstvom podľa ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v čase jeho účinnosti do 31.12.2015, bol len nový výpočet výšky (sumy) platu starostu v novom kalendárnom roku, ale nie rozhodnutie o zvýšení (znížení) základného platu, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. Bez ohľadu na to, či obecné zastupiteľstvo postupovalo podľa § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. a plat starostu raz ročne prerokovalo alebo tento postup opomenulo zachovať, mal starosta nárok na plat stanovený zákonom, vrátane jeho zvýšenia, o ktorom bolo rozhodnuté obecným zastupiteľstvom postupom podľa § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. Uvedenému výkladu nasvedčuje aj skutočnosť, že zákonodarca ustanovenie § 4 ods. 4 zo zákona č. 253/1994 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2016 vypustil bez náhrady, z čoho vyplýva nadbytočnosť predmetného ustanovenia v zákone, pretože aj po jeho vypustení zákonom č. 377/2015 Z.z., starostovi patrí plat tak, ako o ňom rozhodlo obecné zastupiteľstvo podľa § 4 ods. 2, aj bez každoročného prerokovania. Výklad súdu prvej inštancie ustanovenia § 4 ods. 4 zo zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, podľa ktorého zákon striktno upravoval podmienku na priznanie príplatku k platu starostu jeho každoročným prerokovaním v obecnom zastupiteľstve, považuje odvolací súd za prísne formalistický bez zohľadnenia súvislostí s ostatnými ustanoveniami § 4 zákona č. 253/1994 Z.z., najmä s odsekmi 2 a 3. Z uvedeného vyplýva právny záver, podľa ktorého pokiaľ počas pôsobenia vo funkcii starostu obce bolo prijaté rozhodnutie obecného zastupiteľstva o danosti nároku starostu na vyšší ako základný plat (§ 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z.), zostáva tento nárok legitímny až do nového rozhodnutia obecného zastupiteľstva o určení iného zvýšenia (vyššieho, nižšieho alebo aj nulového). Na tom nič nemenilo ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, ktoré v čase svojej účinnosti stanovovalo, že obecné zastupiteľstvo plat starostu raz ročne prerokuje. Prerokovanie platu starostu podľa § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2015, nie je rozhodnutím o určení platu starostu podľa § 4 ods. 2 zákona č. 253/1994 Z.z., a preto nemá žiadny vplyv na nárok starostu poberať zvýšený plat podľa rozhodnutia o určení platu.

27.3. V danej veci o plate žalovanej rozhodlo obecné zastupiteľstvo uznesením zo dňa 16.06.2011 č. 3/2011 tak, že schválilo plat žalovanej v sume 1.523 eur, ktorá pozostávala zo základného platu starostu stanoveného zákonom v § 3 ods. 1 v sume 1.269 eur a zo schváleného zvýšenia základného platu o 20 % v sume 254 eur ($1269 + 254 = 1523$). Neskôr počas funkčného obdobia žalovanej vo funkcii starostky žalobcu už obecné zastupiteľstvo o plate žalovanej nerozhodovalo, až do 25.08.2014, kedy rozhodlo, že žalovanej patrí zvýšenie základného platu vo výške 0 %. Z uvedeného vyplýva, že žalovanej patril základný plat zvýšený o 20 % po celú dobu od 01.06.2011 do 31.08.2014. Na nárok žalovanej poberať plat starostky vrátane jeho zvýšenia o 20 % nemala žiadny vplyv skutočnosť, že obecné zastupiteľstvo opomenulo plat žalovanej v nasledujúcich rokoch funkčného obdobia žalovanej starostky prerokovať.

27.4. Pokiaľ žalobca opakovane poukazoval na pravidelnú kontrolu parametrov práce starostu, tvrdiac, že aplikácia ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z. bola jej nástrojom, odvolací súd sa s uvedeným tvrdením, obmedzujúcim kompetenciu obecného zastupiteľstva rozhodovať o plate starostu len raz ročne, nestotožnil. Naopak, podľa právneho názoru odvolacieho súdu obecné zastupiteľstvo nie

je pri rozhodovaní o zvýšení platu starostu obmedzené ani z hľadiska času, ani z hľadiska frekvencie. Určené zvýšenie platu starostu nebráni následnému rozhodnutiu obecného zastupiteľstva o určení vyššieho zvýšenia (najviac o 70 %, od 01.12.2018 najviac o 60 %) alebo o určení nižšieho zvýšenia až na základný plat, a to bez obmedzenia ročným intervalom. Pri aplikácii logického výkladu z ustanovenia § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z. vyplýva, že oprávnenie obecného zastupiteľstva určovať plat starostu rozhodnutím je potrebné chápať ako oprávnenie rozhodnúť o zvýšení platu starostu nad plat stanovený zákonom, pričom obecné zastupiteľstvo môže počas trvania volebného obdobia starostu kedykoľvek, nie len raz ročne, rozhodnúť o inom zvýšení základného platu starostu, či už vyššom až o 70 % (teraz o 60 %) základného platu stanoveného zákonom, alebo nižšom až o 0 % základného platu. Žalobcom prezentovaný výklad ustanovenia § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z., ktorý kontrolu práce starostu obecným zastupiteľstvom obmedzil na ročný interval, priamo odporuje ustanoveniu § 4 ods. 2 druhá veta, kde žiadne časové obmedzenie obecného zastupiteľstva vo výkone tejto právomoci zákonodarca nezakotvil.

27.5. Žalobca tiež opakovane zdôrazňoval ochranu verejného záujmu danej veci, ktorý mal vyplývať jednak zo skutočnosti, že plat žalovanej starostke bol vyplácaný z verejných prostriedkov, keďže obec nie je súkromná obchodná spoločnosť. Odvolací súd nespochybňuje potrebu zohľadňovať pri aplikácii ustanovení zákona č. 253/1994 Z.z. verejný záujem pri hospodárení s verejnými prostriedkami. Tento záujem vo vzťahu k odmeňovaniu starostu obce je v zákone č. 253/1994 Z.z. zvýraznený v § 2, v ktorom sa ustanovuje, že funkcia starostu je verejná funkcia. Kontrola práce starostu obce obecným zastupiteľstvom je vyjadrená jednak v ustanovení § 11 ods. 4 písm. i) zákona č. 369/1990 Zb., podľa ktorého plat starostu určuje obecné zastupiteľstvo, a jednak v ustanovení § 4 ods. 2 druhá veta zákona č. 253/1994 Z.z., podľa ktorého obecné zastupiteľstvo môže základný plat rozhodnutím zvýšiť až o 70% (teraz o 60 %). Práve uvedenou právnou úpravou je daný priestor pre ocenenie práce starostov za spravovanie obce, hospodárenie s majetkom obce alebo za iný prínos pre obec pri výkone funkcie starostu obce. Pokiaľ žalobca zastáva názor, že ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 253/1994 Z.z., podľa ktorého obecné zastupiteľstvo musí aspoň raz ročne nanovo schváliť výšku fakultatívneho príplatku k platu starostu, inak po uplynutí roka neprislúcha pôvodne schválený príplatok, s uvedeným výkladom sa odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov nestotožnil. Takýto doslovný výklad, bez zohľadnenia ostatných ustanovení § 4 uvedeného zákona, je v priamom rozpore s tvrdením žalobcu, podľa ktorého odseky 2, 3 a 4 § 4 platového zákona treba vykladať vo vzájomnej súvislosti.

28. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súd prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobu zamietol.

29. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1, 2 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie, trov odvolacieho konania a trov dovolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % z dôvodu, že žalovaná bola v celom konaní úspešná. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c)

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).